

увальних органів України відповідних узагальнених матеріалів, які засвідчують підозри щодо ВК/ФТРЗ; підвищення якості роботи з перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів органів державної влади з питань фінансового моніторингу та працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу; стимулювання притоку інвестицій у національну економіку з боку економічно-розвинутих країн; здатність фінансової системи України протистояти загрозам відмивання злочинних доходів та можливим випадкам використання її для фінансування тероризму; сприяння наповненню дохідної частини державного бюджету.

1.9. Фінансові розслідування у забезпеченні реалізації РОП у системі фінансового моніторингу

Запровадження РОП посилило вимоги до збору, аналізу та оцінки результатів діяльності в системі фінансового моніторингу. Це викликало значну увагу до фінансових розслідувань, також з'явився новий напрям – це паралельні фінансові розслідування.

Авторами проведено дослідження щодо нормативного та організаційного забезпечення цього процесу [105].

Розслідування Держфінмоніторингу України Егмонтська Група 2018 року визнали найкращим у світі [337]. Справа стосувалась багатоступеневого та безпрецедентного за своєю складністю розслідування корупції та відмивання коштів колишніми високопосадовцями України. Це свідчить про те, що в Україні формується потужна практика фінансових розслідувань, яка забезпечується компетентними фахівцями у цій сфері.

Дослідження нормативних та організаційних аспектів здійснення фінансових розслідувань у системі фінансового моніторингу є актуальним завданням для науковців та має науково-практичне значення. 2017 року Національна академія внутрішніх справ підготувала узагальнені рекомендації щодо фінансових розслідувань у сфері протидії легалізації злочинних доходів в Україні [371], які містять система-

тизовану добірку прикладів і характеристик щодо визначення місця фінансових розслідувань у правоохоронній діяльності. В них розкрито ключові засади методики розслідування легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом та проаналізовано практику використання інструментарію та процедур вилучення злочинних доходів [103].

Метою підрозділу є обґрунтування теоретико-методичних засад та розроблення практичних рекомендацій з питань розвитку фінансових розслідувань у забезпеченні реалізації РОП у системі фінансового моніторингу.

Інформаційну основу та теоретичну базу дослідження становлять монографії, книги, наукові статті та доповіді вітчизняних і закордонних учених і практиків. Законодавчо-нормативним забезпеченням є Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [302] та інші закони України, нормативні акти Кабінету Міністрів України, що регулюють фінансовий моніторинг в Україні.

Окремим питанням запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму присвячені роботи А. Ф. Болобуєва [90], С. О. Дмитрова [144], В. В. Коваленко [188], І. В. Коломійця [198] та ін. Між тим питання фінансових розслідувань в системі фінансового моніторингу розглянуті недостатньо.

Згідно із Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [302] система фінансового моніторингу є дворівневою. Виявлення та супроводжування непевних операцій мають здійснювати як безпосередньо надавачі фінансових послуг (первинний фінансовий моніторинг), так і державні органи (державний фінансовий моніторинг). СПФМ, тобто різні учасники фінансового сектора, зобов'язані проводити ідентифікацію осіб, що здійснюють підозрілі фінансові операції, забезпечувати виявлення та рестрацію таких

операцій, а також оперативне подання інформації про них спеціально вповноваженому державному органу [302].

Система фінансового моніторингу в Україні охоплює всіх надавачів фінансових послуг, а також деяких інших первинних та спеціально визначених суб'єктів фінансового моніторингу і передбачає певну взаємодію різних міністерств та відомств, які задіяні у регуляторних та контрольних функціях в системі фінансового моніторингу. Кожна з цих установ відіграє особливу, спеціально визначену роль у єдиній системі. Координація діяльності суб'єктів державного фінансового моніторингу та їхнє методологічне забезпечення покладено на спеціально уповноважений орган – Держфінмоніторинг України [253] та Міністерство фінансів України. Активну роль відіграє у регулюванні системи фінансового моніторингу НБУ.

Здійснення державного фінансового моніторингу на ринку фінансових послуг покладено на НБУ, Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку. Саме ці інститути виконують функції регулювання та нагляду за діяльністю фінансових установ та юридичних осіб, що надають фінансові послуги, разом зі спеціально вповноваженим органом виконавчої влади з питань фінансового моніторингу – Держфінмоніторингом, на який покладено не тільки збір, обробку й аналіз інформації про підозрілі фінансові операції, а й повноваження передавати узагальнені матеріали правоохоронним органам, за умов достатності підстав вважати фінансову операцію пов'язаною з ВК/ФТРЗ.

За міжнародними стандартами Держфінмоніторинг співпрацює з відповідними органами іноземних держав щодо обміну інформацією про ознаки легалізації (відмивання) доходів, у межах своєї компетенції забезпечує співробітництво з FATF та іншими міжнародними організаціями, діяльність яких спрямовано на співробітництво в запобіганні та протидії легалізації (відмиванню) доходів [161].

Розбудова та розвиток ефективної системи фінансового моніторингу спирається на обґрунтовану державну стратегію [324], яка передбачає діяльність спеціально вповноваженого органу з питань фінансового моніторингу як координуючого центру. Соціально-еко-

номічні перетворення спрямовані на вдосконалення фінансової системи України за міжнародними стандартами у сфері запобігання легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом та фінансуванню тероризму [198].

«Відмивання» коштів (ВК) – це діяльність, яка постійно трансформується, тому правоохоронні органи всього світу проводять роботи з визначення конкретних методів, які використовуються злочинцями. Протидія фінансуванню тероризму набуває першочергового значення після атаки в Нью-Йорку у вересні 2001 року. Протягом останніх років спостерігається активізація терористичних організацій майже у всьому світі. Постійний аналіз цих явищ є неухильною умовою розробки вчасних й ефективних контрзаходів [204].

Відповідно до Положення про Державну службу фінансового моніторингу України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 липня 2015 р. № 537, діяльність Держфінмоніторингу спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів України [308].

Підґрунтям функціонування ефективної системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, є створення нормативно-правової бази, яка повинна відповідати вимогам міжнародних стандартів та правил FATF [133], міждержавного органу, який розробляє політику боротьби з відмиванням коштів та сприяє її виконанню, як на національному, так і міжнародному рівні.

Підвищення вимог FATF, Світового банку та Міжнародного валютного фонду є цілком правомірним результатом консолідації зусиль світової спільноти щодо запобігання та протидії ВК/ФТРЗ. Проникнення в легальний бізнес кримінальних доходів становить реальну небезпеку розвитку економічної діяльності суб'єктів господарювання, дестабілізації існуючих фінансової та валютної систем, зниженню добробуту населення та ін.

Одним з найбільш розвинутих в Україні є фінансовий моніторинг банківських установ [155], оскільки саме система фінансового моніторингу дозволяє передбачити виникнення факторів, що негативно

впливають на стійкість банків через потенційну можливість їх залучення у відмивання коштів.

З розвитком комп'ютерних та інформаційних технологій у банків та інших фінансових установ збільшились можливості для відмивання «брудних» коштів [187]. Запровадження зон звільнених від податкового навантаження теж сприяли можливим операціям із ухилення від податків і ВК [201]. Стрімкий розвиток міжнародних фінансових відносин сприяв формуванню потреби у здійсненні контролю за рухом коштів. Майже всі держави світу дійшли згоди, що боротьба з відмиванням доходів, отриманих злочинним шляхом, є досить проблемним завданням, вирішення якого потребує ефективного втручання контролюючих органів держави [205], отже, необхідно розвивати системи фінансових розслідувань, які ґрунтуються на застосуванні різних методів і засобів, але вони мають враховувати специфіку законодавства кожної держави. У процесі адаптації нормативно-правового забезпечення протилегалізаційного законодавства до світових стандартів створено національний орган державного фінансового моніторингу [354]. Прикладом позитивного досвіду функціонування служб фінансових розслідувань є Литва [235].

За Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [302] фінансовий моніторинг – це сукупність заходів, які здійснюються суб'єктами фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії ВК/ФТРЗ, що включають проведення СДФМ та СПФМ.

Державний фінансовий моніторинг – сукупність заходів, що вживаються СДФМ і спрямовуються на виконання вимог Закону та іншого законодавства у сфері запобігання та протидії.

Отже, з проведеного аналізу нормативно-правової бази України щодо трактування фінансового моніторингу наголошується на існуванні дворівневої системи фінансового моніторингу на державному та локальному (первинному) рівнях.

У науковій літературі посилилась увага до дослідження сутності фінансового моніторингу, чим займається багато вітчизняних та зарубіжних вчених: Т. О. Білько [88], І. М. Патюта [258], Е. Дмитренко [142], М. В. Дубина [149] та ін.

Розглянувши різні підходи до визначення сутності фінансового моніторингу, можна зробити висновок, що неоднозначність трактувань у наукових працях даного поняття свідчить про необхідність подальшого та глибокого розгляду його природи.

М. В. Дубина [149] поділяє підходи до визначення фінансового моніторингу на процесний, управлінський та структурний. Зазначені підходи за своїм змістом не суперечать один одному і повною мірою можуть використовуватися при дослідженні сутності фінансового моніторингу, але найбільш прийнятним є процесний підхід, тому що фінансовий моніторинг який є процесом ідентифікації фінансових операцій, які здійснюється суб'єктами господарювання у межах фінансово-економічної системи, на предмет відповідності їх реалізації встановленим у межах законодавства вимогам та застосування сукупності дій та заходів з метою запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, отриманих злочинним шляхом та фінансуванню тероризму, що може бути більш наближено до сутності процесу фінансових розслідувань.

Для безпосереднього аналізу особливостей фінансового моніторингу потрібно з'ясувати головне його призначення, яке полягає у боротьбі з ВК/ФТРЗ.

Процес «відмивання» коштів, як зазначає М. Колдовський [191], може здійснюватися різними способами: за двох, трьох та чотирьох-фазною моделлю. Суб'єктом процесу відмивання брудних коштів може бути фінансова установа, здебільшого банк, що є загрозливим явищем на ринку фінансових послуг, оскільки продукує негативні наслідки та породжує низку ризиків для банку. Незважаючи на запобігання та протидію легалізації (відмиванню) злочинних доходів, рівень глобальної загрози економічній та політичній безпеці країни залишається високим, тому контроль за цим видом злочинної діяльності потребує удосконалення його технологічного забезпечення у

системі фінансових розслідувань правоохоронних органів та органів фінансової розвідки більшості держав [92].

Діяльність державного фінансового моніторингу спрямована на реалізацію функцій і завдань держави у сфері протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванню тероризму [302].

Одним із СДФМ є Національний банк України, який здійснює щодо банків та інших фінансових установ з 01 липня 2020 року державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії ВК/ФТРЗ.

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку спільно з Держфінмоніторингом здійснюють функції нагляду та контролю за відповідними СПФМ. Спеціально уповноваженому органу (Держфінмоніторингу) відповідно до законодавчого регулювання [302] передано функції збору, обробки й аналізу інформації про підозрілі фінансові операції, а також повноваження з передачі узагальнених матеріалів правоохоронним органам за умов достатності підстав вважати таку фінансову операцію пов'язаною з легалізацією «брудних» коштів або фінансуванням тероризму, отже, маючи таку інформацію вже на етапі первинної обробки відбуваються фінансові розслідування, які надалі класифікуються за відомчою приналежністю. Підрозділ фінансової розвідки (Держфінмоніторинг) має безпосередній зв'язок з представниками правоохоронних органів для здійснення заходів впливу на СПФМ у разі виявлення порушень у сфері протидії легалізації доходів та фінансуванню тероризму.

За міжнародними стандартами FATF процедури та методи фінансового моніторингу здебільшого спрямовані на вирішення трьох функціональних завдань: ідентифікацію учасників фінансової операції; фіксування відомостей про підозрювані операції та їх учасників; інформування спеціально уповноваженого органу про підозрілі операції [233].

Дослідники відзначають, що засоби, які виконують ці процедури, міжнародними стандартами не регламентовані [186]. Між тим учасники фінансового моніторингу у різних країнах здійснюють наступний комплекс процедур ідентифікації клієнта: встановлення його

особистості; збереження та оновлення про нього відомостей та про фінансові операції; фіксування відомостей про підозрілі операції; інформування спеціально уповноваженого органу.

Однією з важливих складових діяльності Держфінмоніторингу є налагодження конструктивної співпраці з іншими СДФМ, на які покладено відповідальність за організацію ефективної протидії ВК/ФТ, що посилює можливу взаємодію для досягнення результатів при фінансових розслідуваннях.

Банки здійснюють фінансовий моніторинг на підставі Положення НБУ «Про здійснення банками фінансового моніторингу» [315], відповідно до якого суб'єктами цього процесу є банки, відокремлені підрозділи банків, платіжні організації та члени платіжних систем, що є банківськими установами, філії іноземних банків. Фінансовий моніторинг здійснюється з метою виявлення операцій, пов'язаних з легалізацією доходів, отриманих злочинним шляхом, що є злочином, а боротьба зі злочинами є функцією держави [82].

Необхідно зазначити, що банківські установи є основним джерелом надходження інформації про здійснення фінансових операцій, які підлягають фінансовому моніторингу [203], отже, це свідчить про значимість фінансових розслідувань у протидії легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення у банківській системі [329]. За результатами перевірок саме банк готує висновки та пропозиції, які розглядаються спостережною радою банку або керівником філії іноземного банку [155].

Актуалізується пошук новітніх інформаційних технологій для практичного застосування ефективних рішень, що сприятимуть підвищенню дієвості внутрішньобанківської системи боротьби з ВК/ФТ [175].

Ще одним методом, який використовується при протидії відмиванню доходів, отриманих злочинним шляхом, є застосування на практиці червоних прапорців («red flags»), які допомагають виявити ризики, зокрема, у кредитній сфері [42]. Саме тому виникає необхідність пошуку підходів до їх аналізу та розробки тотожних інструмен-

тів оцінки і управління, що актуально при фінансових розслідуваннях.

Використовуючи підхід на основі оцінки ризиків, НБУ має визначити певні існуючі або потенційні проблеми, на які наражається банк або банківська система [139].

Необхідною складовою як механізму функціонування системи фінансового моніторингу в банку, так і нормативної бази для фінансових розслідувань у цій сфері є належні внутрішні документи, які розробляються банком з урахуванням вимог законів України, що регулюють питання запобігання та протидії легалізації кримінальних доходів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення; нормативно-правові акти Національного банку України, Держфінмоніторингу України; документи FATF [332] та Базельського комітету банківського нагляду [147].

Для формування ефективної системи фінансових розслідувань у сфері фінансового моніторингу необхідно звернути увагу на уникнення певних недоліків, зокрема, нижче межування суми обов'язково фінансового моніторингу, що дозволяє розробляти різні схеми для ухилення від моніторингу особами, які здійснюють «відмивання» коштів [213; 215]. Зважаючи на постійну модернізацію різних технологій, запровадження типологізації [249] не досягає свого ефекту щодо виявлення таких операцій при фінансових розслідуваннях, тому що відбувається відставання у часі описаних і розслідуваних прикладів із змінами самих схем відмивання коштів. Також підлягає удосконаленню критеріальна база визначення потенційного ризику відмивання коштів.

Подальший розвиток системи фінансового моніторингу України має супроводжуватися адаптацією до міжнародних стандартів, підвищенням взаємодії з правоохоронними органами і судовою системою.

За звітними даними Держфінмоніторингу [172; 173] 2018 року підготовлено 934 матеріалів, які спрямовані до правоохоронних органів.

Державною службою фінансового моніторингу України, як підрозділом фінансової розвідки України, вживаються посилені заходи практичного характеру щодо протидії легалізації (відмиванню) до-

ходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. Зокрема, за 2019 рік Держфінмоніторингом підготовлено **893** матеріали (з них 503 узагальнених матеріалів та 390 додаткових узагальнених матеріалів), які направлено до: органів прокуратури **117** матеріалів (з них 40 узагальнених матеріалів та 77 додаткових узагальнених матеріалів); Державної фіскальної служби України **218** матеріалів (з них 158 узагальнених матеріалів та 60 додаткових узагальнених матеріалів); – органів внутрішніх справ **173** матеріали (з них – 149 узагальнених матеріалів та 24 додаткових узагальнених матеріалів); Служби безпеки України **215** матеріалів (з них – 104 узагальнених матеріали та 111 додаткових узагальнених матеріалів); Національного антикорупційного бюро України **155** матеріалів (з них – 41 узагальнений матеріал та 114 додаткових узагальнених матеріалів); Державного бюро розслідувань **15** матеріалів (з них – 11 узагальнених матеріалів та 4 додаткових узагальнених матеріалів).

У вказаних матеріалах сума фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією коштів, та з учиненням іншого злочину, визначеного Кримінальним кодексом України, становить **92,2 млрд грн.**

Для порівняння у I кварталі 2019 року підготовлено 194 матеріали (з них 109 узагальнених матеріалів та 85 додаткових узагальнених матеріалів), які спрямовані до органів прокуратури 24 матеріали, Державної фіскальної служби України 35 матеріалів, органів внутрішніх справ 41 матеріал, Служби безпеки України 59 матеріалів Національного антикорупційного бюро України 35 матеріалів. У вказаних матеріалах сума фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією коштів, та з учиненням іншого злочину, визначеного Кримінальним кодексом України, становить 10 млрд. грн.

Протягом I кварталу 2020 року Держфінмоніторингом підготовлено 239 матеріалів (з них 95 узагальнених матеріалів та 144 додаткових узагальнених матеріалів). У вказаних матеріалах сума фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією коштів, та з учиненням іншого злочину, визначеного Кримінальним кодексом України, становить 14,8 млрд грн. [137].

Все це свідчить про помітну та більш ефективну в динаміці діяльність з фінансових розслідувань злочинів у сфері відмивання коштів.

Для попередження порушень у сфері фінансового моніторингу банків Національним банком України здійснюються перевірки цих фінансових установ з питань фінансового моніторингу та їх результатів. Виявлені основні порушення стосуються не дотримання строків проведення ідентифікації клієнтів, які мають високий ризик здійснення операцій з легалізації злочинних доходів; не ідентифікація фізичних осіб, які мають істотну участь в юридичній особі та ін. За допущені порушення вжито застереження та інші заходи впливу.

Між тим перспективним є подальше удосконалення НБУ механізмів контролю за здійсненням банками фінансового моніторингу. Отже, процес управління системою фінансового моніторингу у банківській діяльності перебуває на стадії розвитку та потребує наукових досліджень, поліпшення розробки прикладних рекомендацій, зокрема, у сфері управління ризиком.

У міжнародному просторі існує певна кількість профільних організацій, які розробляють принципи і стандарти для результативного здійснення політики протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму, а також кожна держава, впроваджуючи національну систему заходів боротьби з легалізацією злочинних коштів має відповідати вимогам міжнародних стандартів.

Держфінмоніторинг України активно співпрацює з міжнародними організаціями, які відповідають за протидію ВК/ФТ.

Науковці [336] виділяють три основні системи організації фінансового моніторингу за світовим досвідом: заборона великих за обсягом угод з готівкою без участі професійного посередника, обов'язкове повідомлення уповноваженого органу про всі угоди, сума яких перевищує певний обсяг, інформування про сумнівні угоди, тобто визначення сумнівності.

В Україні реалізується модель змішаного типу, обговорюються зміни до державного регулювання в частині зменшення критеріїв

обов'язковості фінансового моніторингу, збільшення сум щодо повідомлення уповноваженого органу.

У більшості країн світу [220], що активно втілюють протидію легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, створено та функціонують спеціальні органи, які оцінюють правомірність здійснення фінансової операції з точки зору антилегалізаційного законодавства. Здебільшого вони створені протягом 90-х років ХХ ст., одним з перших був створений Australian Transaction Reports and Analysis Centre (Австралія) 1989 року. Підпорядкованість органів фінансового моніторингу різна: це Уряд або Міністерство фінансів, інколи інші органи державного управління.

Дослідження, проведені науковцями Школи економіки Утрехта (Нідерланди) у середині 2000-х р., засвідчили, що у світі щороку відмивається близько 2,8 трлн дол. брудних коштів [155], тобто масштаби є значними. Прикладом великої міжнародної мережі відмивання коштів може бути розслідування правоохоронних органів Молдови, Служби з фінансового моніторингу Молдови і Служби з попередження та боротьби з відмиванням грошей Національного центру з боротьби з корупцією Молдови може бути виведення з Росії через Молдову майже 700 млрд. руб., в якій брав участь 21 банк [109]. Для проведення такого масштабного розслідування передбачалось формування високопрофесійної команди фахівців і виконання стандартів таких процесів для зниження ризиків не доведення подібної роботи до закінчення у встановлені терміни.

Щодо протидії фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення складність проблеми є високою в Україні, тому необхідно врахувати практику роботи зарубіжних фінансових інститутів у цій сфері [26] для запровадження її вітчизняними суб'єктами фінансового моніторингу [156].

На основі розвідки особливостей втілення міжнародних стандартів фінансового моніторингу в законодавстві провідних країн світу можна визначити найбільш перспективні напрями використання окремих прикладів світового досвіду в національній системі фінансового моніторингу в Україні [377], наприклад, використати досвід

Фінляндії щодо встановлення відповідальності уповноваженого органу за процес попереднього фінансового розслідування.

Дієва протидія легалізації коштів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення здійснима за умови продуктивної міжнародної кооперації, діяльного обміну інформацією, поглиблення методичних засад проведення цієї діяльності.

Дослідження виконано з використанням програмного забезпечення «ЕКСПЕРТ-ФМ», яке використовується для заповнення форм обліку та подання інформації із здійсненням фінансового моніторингу до Держфінмоніторингу України [152].

Стрімке піднесення нових технологічних процесів, зокрема, автоматизації у глобальній економіці на сучасному етапі зумовлює необхідність тотожної ідентифікації нових ризиків [76] та пошуку відповідних інструментів їх вимірювання, мінімізації та попередження.

Для більш глибокого визначення чинників, які зумовили відповідний рівень ризику легалізації, проаналізовано фактори, які дозволяють встановити внутрішню структуру зв'язків у системі показників, знизити розмірність опису економічної події, виявити більш інформативні та значимі показники.

Відзначено, що первинні результати факторного аналізу довели, що на сучасному етапі діяльності фінансових установ не всі показники оцінювання рівня ризику їх використання для «відмивання» коштів є достатньо інформативними, значимими та актуальними (факторне навантаження $< 0,7$), а, тому не всі базові індикативні показники можна згрупувати, наприклад, такі показники як частка фінансових операцій, зареєстрованих за ознаками внутрішнього фінансового моніторингу, частка фінансових операцій, за якими прийнято рішення не надсилати повідомлення Держфінмоніторингу, кількість порушень, середньомісячна сума видачі на одного клієнта банку коштів на закупівлю сільськогосподарської продукції, середньомісячна сума видачі коштів на одного клієнта банку на інші цілі, частка надходжень готівкових коштів на рахунки закладами фізичних осіб від загальної суми надходжень на рахунки фізичних осіб та ін.

У зв'язку з тим, що за правилами факторного аналізу в подальших дослідженнях доцільно використовувати фактори, які пояснюють не менш 75 % дисперсії. Факторний аналіз є комплексом заходів, пов'язаних з переходом від вихідної інформації щодо легалізації доходів до узагальнюючих факторів впливу, які виступають результатом її агрегації та комбінації.

За проведенням дослідженням встановлено, що висока питома вага впливу на сукупний рівень ризику (19 %) є фактор визначення якості ідентифікації клієнтів фінансових установ. Фактор, який характеризує операції з готівковими розрахунками у національній валюті, визначає 23 % сукупного впливу на ризик відмивання коштів. Суттєвий вплив на сукупний ризик (25 %) має фактор, який визначає дієвість фінансового моніторингу на предмет виявлення сумнівних операцій з вивозу капіталу через переказ іноземної валюти за кордон із застосуванням, наприклад, фіктивного контракту. Виділено ще два фактори, що характеризують операції зі зняття готівкових коштів, що зумовлюють ризик легалізації кримінальних доходів та той, що відображає якість організації бухгалтерського обліку фінансової установи, що визначають відповідно 5 % та 4 % впливу на сукупний ризик.

Факторний аналіз є вагомим доповненням імовірнісної оцінки ризику легалізації та забезпечує отримання більш точних та повних результатів, зокрема, у експрес оцінці.

Фінансовим установам, які є СПФМ, доцільно приділяти особливу увагу виділеним факторам ризику відмиванню коштів під час проведення фінансових розслідувань, тому що складові цих факторів вже мають розроблені організаційно-методичні та аналітичні методики щодо скорочення рівня їх впливу на ризик використання у схемах легалізації злочинних доходів.

Розвитку фінансового моніторингу в Україні заважають нестабільна економічна ситуація, яка призводить до збільшення ймовірності легалізації коштів, отриманих злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Тому, для подальшого інтенсивного розвитку фінансово-

го моніторингу необхідні: підтримка держави, створення умов інституційного характеру, які прискорять цей процес, а також стабілізація фінансового ринку та економіки країни. Недостатня кількість кваліфікованих компетентних фахівців та незлагодженість якісних критеріїв віднесення фінансових послуг, які підлягають фінансовому моніторингу, до послуг з високим ризиком відмивання коштів та оцінки їх ризику є перспективним удосконаленням системи фінансового моніторингу.

Подальшою розвідкою має бути удосконалення управління фінансовим моніторингом у фінансовій установі для спостереження за проміжними результатами оцінки ризику, що визначає превентивну роботу щодо готовності цієї установи до можливості потрапляння у поле зору фінансового розслідування регулюючого органу.

1.10. Нормативно-методичне забезпечення запровадження ризик-орієнтованого підходу на державному рівні

Згідно із Стратегією розвитку системи запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на період до 2020 року [324] одним із заходів удосконалення та забезпечення стабільного функціонування національної системи ПВК/ФТРЗ є удосконалення законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення шляхом:

імплементатії в національне законодавство Директиви ЄС 2015/849 Європейського Парламенту і Ради щодо запобігання відмиванню грошей та боротьби з тероризмом;

подальшої імплементатії Рекомендацій FATF, Конвенції Ради Європи про відмивання, виявлення, вилучення та конфіскацію доходів, одержаних внаслідок провадження злочинної діяльності, та фінансування тероризму, а також інших міжнародних документів.